

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Verbraucherzentrale Berlin eV*

Atbildētāja: *DB Vertrieb GmbH*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK, 2. panta 6) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "pakalpojumu līgums" ietver līgumus, saskaņā ar kuriem patērētājs iegūst tiesības saņemt cenas atlaidi attiecībā uz turpmāk noslēgtiem pasažieru pārvadājumu līgumiem.
- 2) Direktīvas 2011/83 3. panta 3. punkta k) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka līgums, saskaņā ar kuru patērētājs iegūst tiesības saņemt cenas atlaidi attiecībā uz turpmāk noslēgtiem pasažieru pārvadājumu līgumiem, neietilpst jēdzienā "līgums par pasažieru pārvadāšanas pakalpojumiem" un līdz ar to ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā, un uz to attiecas tās normas par atteikuma tiesībām.

(¹) OV C 455, 17.12.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 26. marta spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AR/*Cooper International Spirits LLC, St Dalfour SAS, Établissements Gabriel Boudier SA*

(Lieta C-622/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana attiecībā uz preču zīmēm – Direktīva 2008/95/EK – 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts – 10. panta 1. punkta pirmā daļa – 12. panta 1. punkts – Preču zīmes atcelšana faktiskas izmantošanas neesamības dēļ – Preču zīmes īpašnieka tiesības atsaukties uz savu ekskluzīvo tiesību aizskārumpu, ko rada trešās personas veikta identiska vai līdzīga apzīmējuma izmantošana laikposmā pirms atcelšanas spēkā stāšanās datuma)

(2020/C 215/14)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: AR

Atbildētājas: *Cooper International Spirits LLC, St Dalfour SAS, Établissements Gabriel Boudier SA*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 10. panta 1. punkta pirmā daļa un 12. panta 1. punkta pirmā daļa, tos aplūkojot kopsakarā ar šīs direktīvas 6. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem dalībvalstīm ir atstāta iespēja atļaut preču zīmes īpašniekam, kura tiesības, beidzoties piecu gadu laikposmam pēc tās reģistrācijas, tika atceltas tāpēc, ka tas nav veicis šīs preču zīmes faktiski izmantošanu konkrētajā dalībvalstī attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuriem šī preču zīme ir reģistrēta, saglabāt tiesības prasīt atlīdzību par kaitējumu, kas nodarīts tādēļ, ka pirms atcelšanas spēkā stāšanās datuma kāda trešā persona ir izmantojusi līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem, izraisot sajaukšanu ar tā preču zīmi.

(¹) OV C 436, 3.12.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 12. marta spriedums (*Juzgado de Instrucción nº4 de Badalona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret VW

(Lieta C-659/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Direktīva 2013/48/ES – 3. panta 2. punkts – Tiesības uz advokāta palīdzību – Apstākļi, kādos nodrošināmas tiesības uz advokāta palīdzību – Neierašanās tiesā – Atkāpes no tiesībām uz advokāta palīdzību – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā)

(2020/C 215/15)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Instrucción nº4 de Badalona

Lietas dalībnieks kriminālprocesā pamatlietā

VW

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārājām iestādēm, it īpaši tās 3. panta 2. punkts, kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kāds tas ir interpretēts valsts judikatūrā un kurā ir noteikts, ka gadījumā, ja aizdomās turētais vai apsūdzētais neierodas pie izmeklētājtiesneša pēc attiecīgas pavēstes saņemšanas, kriminālprocesa pirmstiesas stadijā tiesību uz advokāta palīdzību izmantošanu var atlikt līdz brīdim, kad valsts izdots attiecīgās personas apcietināšanas orderis ir izpildīts.

(¹) OV C 35, 28.1.2019.